

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra EN MIDDAG

Citation: Wied, Gustav: "Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966", i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908713917360/facsimile.pdf> (tilgået 23. juni 2024)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

— De kommer saa „lydløst“! lo Ingerslev — Og Manden er lidt tunghør.

— Og nervøs maa han være, sagde jeg.

— Ja. — — Næmen saa' De *det?* vedblev Sagføreren.

— Da Skibsted sa'e, at Rytteren kunde jo gi'e sig tilkende! Saa skreg han: *ja, ja, ja! men hvordan? hvordan?* — — De skulde bare ha'e *set ham!* — — Jeg ventede min Sallighed, at Manden vilde faa et apoplektisk Tilfælde! — — Og da jeg saa sa'e: de kan ringe, der er jo Klokke paa Cyklen! saa hvinede den gamle helt oppe i den højeste Fiste! *Naar denne Ringning kommer, véd jeg ikke, hvor jeg skal hen!*

— Det arme Asen! sagde jeg.

— Og saa skulde De ha' set det Blik, han sendte mig! fortsatte Ingerslev — For i Onsdags, da jeg kom trækkende med min Maskine op igennem Langgaden, saa gaar han og Tusnelda foran mig. Og da jeg var naaet lige hen til dem, saa ringer jeg. — — Og Fanden *se-pa-rerer* Parret! de galopperer i Boigegang over i hver sin Rendesten!

— Naada! sagde jeg.

— Ja! Og dér stod han og snakkede noget om „vore Børn“ og „vore Børn“! — — Og saa har hans Kone guldhjælpeme aldrig haft saa meget som en Abort engang! — — Og vil De saa tænke Dem! — — Her forleden Dag kommer der en fremmed Rytter, der ikke kender noget til Forbudet, kørende op gennem Langgaden. Den gamle staar tilfældigvis i Vinduet. Véd De ikke, at De ikke maa køre her paa Byens Grund? brøler han. Nej, si'er den anden. — — Vil De værsgod *straks* at staa af, for det er *mig*, som regerer her! skriger saa den gamle og sender Pigen ud i Entreen efter Tresekasketten.

— Jamen Manden maa jo være — — — begyndte jeg.

— Aa, han er sgu vist ikke værre end de fleste gamle „Institutioner“! sagde Ingerslev og rev et Blad af Hækken. — Næmen det er hans Tusnelda, der staar bagved! fortsatte han. — Hun har rimeligvis følt sig forstyrret paa sine Inspektionsture. — — Kender De hende?

— Nej, sagde jeg.

— Saa kan De sgu prise Dem lykkelig, min gode Mand!